

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/48/2019
Identifikačné číslo spisu: 5018200226
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5018200226.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: G.. D. D., bytom C. XXXX/X, Ž., právne zastúpený JUDr. Ivan Hubka, advokát, so sídlom v Žiline, Gaštanová 7, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Pribinova č. 2, o určení dôchodkového veku, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 29Sa/22/2018 zo dňa 05.02.2019 takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Žalobca má nárok na náhradu kasačného konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 29Sa/22/2018 zo dňa 05.02.2019 rozhodnutie žalovaného č.: SPOU-PO-PK-17/2018 zo dňa 19.04.2018 zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu dôvodne vynaložených trov konania. Týmto preskúmaným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie č.p.: SPOU-OSZ-47472-27/ 2017-VZ zo dňa 10.10.2017, ktorým podľa § 143h ods. 3 a § 38, § 58, § 60, a § 81 ods. 3 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“) prvostupňový správny orgán žalobcovi priznal od 25.09.2017 výplatu výsluhového dôchodku v sume 344,95 Eur mesačne. Podľa žalovaného žalobca má nárok na prepočet výsluhového dôchodku (priznaného rozhodnutím č.p.: SPOU-OSZ-47.472-3/ 2013-VZ zo dňa 06.08.2013, od 01.01.2008 s nárokom na výplatu odo dňa podania žiadosti, t.j. od 31.10.2012) podľa § 143h ods. 3 zákona č. 328/2002 Z.z. odo dňa splnenia podmienky veku rozhodujúceho na nárok na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení (zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“/ v spojení s § 2 opatrenia MPSV a R SR č. 269/2016 Z.z. o zvyšovaní dôchodkového veku na kalendárny rok 2017), t.j. od dovŕšenia 62 rokov a 76 dní.

2. Krajský súd námietky žalobcu o nepreskúmateľnosti záverov správnych orgánov ohľadne určenia

podmienky veku rozhodujúceho na nárok na starobný dôchodok podľa § 65a ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z., v zmysle ktorého dôchodkový výsluhový dôchodok mu mal byť prepočítaný od dosiahnutia fyzického veku 62 rokov, ktorý dosiahol 11.7.2017 a nie ku dňu 25.09.2017 určenému žalovaným, považoval za dôvodné. Podľa krajského súdu sa žalovaný nevysporiadal s podstatnou námietkou žalobcu, ktorá spočívala práve v aplikácii § 65a ods. 4. Dospel k záveru, že nemožno akceptovať skutočnosť, že žalovaný svoju úvahu o svojom rozhodnutí zdôvodnil až v písomnom vyjadrení k žalobe, pretože tak mal urobiť už v samotnom rozhodnutí. Podľa krajského súdu uvedené pochybenie žalovaného vyvolalo nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia, preto toto rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na doplnenie dôvodov rozhodnutia.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť žalovaný (sťažovateľ). Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný pochybenie vidí v tom, že krajský súd sa nezaoberal s meritom veci, len konštatoval nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia. Následne poukázal na rozhodnutia súdov s totožným predmetom, ktoré svedčia v prospech žalovaného a tiež na predmet daného konania o výplate výsluhového dôchodku podľa vyššie uvádzaných predpisov a ich legislatívnych úprav. Na podporu svojho rozhodnutia žalovaný podrobne špecifikoval dôvody aplikácii jednotlivých zákonných úprav, pričom dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie spĺňa náležitosti ustanovené v § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). Žiadal rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie.

4. Žalobca ku kasačnej sťažnosti zaslal repliku, v ktorej zotrval na svojich vyjadreniach, a ich právnom význame, ktoré predkladal v priebehu konaní. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný nezmenil obsah ani formu svojich dôkazov a nepreukázal ani tvrdené nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom. Navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť a uplatnil si trovy konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd podľa § 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného nie je dôvodná.

6. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku „V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.“

7. Predmetom konania bolo rozhodnutie žalovanej č.k. SPOU-PO-PK-17/2018 zo dňa 19.04.2018, ktorým bola potvrdená správnosť vykonaného prepočtu výsluhového dôchodku od 25.09.2017 podľa § 143h ods. 3 a § 38, § 58, § 60, a § 81 ods. 3 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z.

8. Kasačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj administratívneho spisu žalovaného a prvostupňového orgánu, dospel k záveru, že právny názor vyslovený v rozsudku krajského súdu je správny.

9. Z administratívneho spisu vyplynulo, že žalovaný vykonal prepočet výsluhového dôchodku ku dňu dovŕšenia 62 roku a 76 dní veku žalobcu, keď určil deň prepočtu ku dňu 25.09.2017. Z odvolania vyplynulo, že žalobca jasne a zrozumiteľne uviedol, v čom vidí nesprávnosť a z toho plynúcu nezákonnosť rozhodnutia žalovaného. Je toho názoru, že dôchodkový vek podľa zákona o sociálnom poistení dosiahol podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení po splnení podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 65a ods. 4.

10. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom vysloveným v rozsudku krajského súdu, že žalovaný v danom prípade vydal rozhodnutie, ktoré trpí vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov pokiaľ ide o zdôvodnenie výpočtu určenia dôchodkového veku žalobcu pre účely aplikácie § 143h ods. 3 zákona č.

328/2002 Z.z. Žalovaný dôvody svojej správnej úvahy, na základe ktorých založil tvrdenie, že prečo žalobca spĺňa podmienky veku rozhodujúce na nárok na starobný dôchodok v 62 rokoch a 76 dňoch a nie 62 rokov ako sa domáha žalobca (t.j. od 25.09.2017 alebo od 11.7.2017) v skutku vôbec nerozvedol.

11. K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. Ustálená súdna judikatúra potvrdzuje názor žalovaného, že nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná podrobná odpoveď, avšak rozsah povinnosti odôvodniť je nutné meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Ak však správny orgán v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojvoľnosti). Správne orgány sú povinné dbať na to, aby ich rozhodnutie bolo presvedčivé, na podporu čoho uvedie dostatočné argumenty.

Pokiaľ teda v posudzovanej veci žalovaný nevenoval dostatočnú pozornosť zásadnej námietke žalobcu a pokiaľ ju nechal bez povšimnutia a bez odôvodnenia, podľa názoru kasačného súdu postupoval nedôsledne, a preto prisvedčil krajskému súdu, že uvedeným postupom bolo porušené právo účastníka konania/žalobcu na také odôvodnenie správneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom rozhodovania.

12. Pokiaľ prvostupňový správny orgán stroho viazal svoje rozhodnutie k aplikovaným paragrafom a žalovaný v rámci odvolacieho konania nekorigoval doplnením namietaných skutočností prvostupňové rozhodnutie, potom ním vydané rozhodnutie nemožno považovať za zákonné.

13. Neobstojí preto tvrdenie sťažovateľa, že napadnuté rozhodnutie spĺňa všetky podmienky stanovené § 47 ods. 3 správneho poriadku.

14. Z vyššie uvedených dôvodov bude preto povinnosťou správneho orgánu riadiť sa určenou úlohou správneho súdu, opätovne sa vysporiadať so všetkými relevantnými námietkami žalobcu a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť. Za tohto stavu by bolo predčasné, aby kasačný súd zaujímal stanovisko k námietkam sťažnosti ohľadne rozhodnutia, čo do merita veci.

15. Kasačný súd vzhľadom na uvedené kasačnú sťažnosť žalovaného podľa § 461 SSP zamietol ako nedôvodnú.

16. O trovách konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal úplnú náhradu trov konania.

17. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.